

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előjuttatási feltételek:

Egyes évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előzetes csopán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábon petitsor 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyitólér garmond sora 20 kr. — Nagybőltőbbasúrírdetések
jutányosan eszközöltetnek.

A lap szellemi részére s a nyitlárre vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Közzetési pénzek, reklamátiók, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

A losonezi kiállítás.

A losonezi termény- és ipar-kiállítás, mely a megyei gazdasági egy-let által rendeztetett, ma nyílik meg ünne-
pélyesen. Losonezon van a mai napon a megyei
közönség színe-java, ott jönnek össze a megyei
gazdasági élet megteremtői, fejlesztői és ápo-
lói; ott találkoznak jelesebb gazdáink, hogy
közvetlen észlelői legyenek annak, amit Nógrá-
d megye talaja ezen múlt és az előbbi gaz-
dasági években meghozott, s a mit a megyei
ipar önjerejéből megteremtett. Sok tanulságot
lehet ott meríteni a múltból a jövőre. Gaz-
dasági viszonyaink, habár egy évtized alatt
rohamosan haladtak, még nem mondhatók
kedvezőknek. Még sok, igen sok a tennivaló.
A rendszeres gazdálkodás megyénk egyes vi-
dékein csak utópia. A gazdasági egylet van
hivatva, hogy a létező selejteset és rosszat
kiirta, s a helyett az egyes vidékeknek meg-
felelő gazdasági rendszereket meghonosítsa,
azonkívül pedig hatalmas közrehaszon, hogy
a megyei talaj minden irányban hasznosít-
tassék, s a parlagok viruljanak.

De nemcsak Cérés, hanem Hephaisztos is diadalünnepét üli ma Losonezon. —

Megyei iparegyleteink is igen jól fogták fel
a dolgot, midőn a kiállításához tohetségük
szerint sorakoztak, jól tudván, hogy a gaz-
daszat és iparnak karöltve kell haladnia; az
egyik elmaradása megbénítja a másikat. Na-
gyobb agitatio és utánjárás mellett talán itt
is többet lehetett volna jutólni, s kétazerte
több lett volna az ipartárgy a tárlaton; de
kezdetnek az is elég, amit a b.-gyarmati és
losonezi iparegyletek derék tagjai létrehoztak,
és kiállítottak. Hiszünk, hogy jövőre megyénk
többi városának iparosai is magukévé teszik
az ügyet.

Ez egyttal az első megyei ipar-
kiállítás, mely korszakot képezhet me-
gyénkben, s a melynek hordereje a jövőre
ekvetlen ki fog hatni.

Üdvözljük tehát megyénk jeleseit, akik
ezen kiállítást létrehozták, s a megyei jólétre
kiható versenyre alkalmat szolgáltatnak. Üd-
vözljük a megye főispánját, gróf Gyürky
Abrahám úr ömeltőségát, ki, mint elnöke
a megyei gazdasági egyletnek, erős kezekkel
támogatta ezen kiállítás ügyét; üdvözljük
Scitovazky János urat, megyénk eme
kitünőségét, aki sokoldalú elfoglaltsága mel-
lett megteremtette a megyei gazdasági egy-
letet, s aki most már a 2. kiállítást ren-
dezi és versenyre hívja fel a megyei fejle-
dező gazdaságot és ipart. Köszönet és elis-
merés illeti meg a gazdasági egylet tevékeny
választmányát és tisztikarát, kik a rendezés

nehéz részleteit elintézték és teljesítették. —
Dicséretes a b.-gyarmati és losonezi iparegy-
letek szép törekvése is, hogy a megyei ipart
most először mutatják be a megye lakoságá-
nak, jól tudván azt, hogy Magyarország jólé-
tét csak az előrehaladott gazdaság és jól
fejlett ipar képesek biztosítani.

Eros lehet a hitünk, hogy ezen kiállítás
relativ sikerei el nem maradnak, s az ered-
mény megfelelő lesz a várakozásnak. A siker
erkölcsi elégtételt fog teremteni, s felkelti
bennünk ama bizalmat, hogy Nógrád megye
derék közönsége elég erős és elég haladott
arra, hogy gazdaságát és iparát versenyre
vihesse.

A b.-gyarmati iparos-kiállító a losonezi tárlaton.

Bár nem sok az, amivel ezttal a b. gyarmati
iparosok a részben a polgári su- és leány iskola nő-
vendékei járultak a kiállításához, de az, ami a tárlatra
felküldött, méltán megtekintésre méltó s a jó ízlék-
vést és buzgóságot nagyban igazolja. Álljon itt a de-
rék kiállító névsora s azon tárgyak, melyeket létre-
hoztak.

Az önálló iparosok részéről: Iraincz József kö-
teles 11 méter gurított szecskavágó gépre; id. Schultze
Lajos könyvkötő egy imakönyvet; Gscheit Armin
szabóüzletéből 2 téli kabát s egy huszár atilla és
nadrág; Makkay Sándor szabóüzletéből: Breuner Jó-
zsef segéd egy mellényt, Dónáczy Béla segéd egy
nadrágot, Kovács Pál segéd egy zakót és Dudás Samu
segéd egy G. rokkot; Guttman István szabóüzletéből:
Dronka János segéd egy magyar kabátot; Filler La-

TÁRGYA.

A Rajna-ór.*)

(Németből: Pajor István.)

Egy hang süvölt a dörg mint vihar,
Mint áradat, a fegyver-zivaj:
El a német Rajnához, el!
Ki lez, ki rá örül ügyel?
Édes hazám légy csak nyugodt;
Hű és erős öröd van ott.

Százezrek keble megremeg,
Tűzben villognak a szemek:
Német su jámbor s szilárd,
Megóvja jól a szent határt.
Édes hazám légy csak nyugodt;
Hű és erős öröd van ott.

S habár szívem elvénnek,
Azért olasz nem léssz te még;
Hisz' amily dús folyód vize,
Van itt hős vér oly bővíbe;
Édes hazám légy csak nyugodt,
Hű és erős öröd van ott.

Tekintete mennybe vész,
Hol annyi hős dicső lenéz;
A Rajna, szől nagy esküvel,
Német marad mint e kebel.
Édes hazám légy csak nyugodt,
Hű és erős öröd van ott.

A méddig egy csepp vér buzog,
S lez egy kéz, melybe kard forog,
Mig egy csóbból kigyúl a por,
Partodra ellen nem tipor.
Édes hazám légy csak nyugodt;
Hű és erős öröd van ott.

As eskü harsog, hab szubán;
A zászlók lengenek vígan;
El a német Rajnához, el!
Mindnyájunk gondja ráügyel.
Édes hazám légy csak nyugodt;
Hű és erős öröd van ott.

A legfelségesebb öz-filé.

— Rajz. —

Irta: Brankovics György.

(Folytatás.)

Egy kis szünet állott be. Az egyhangú csend
nagyon alkalmas volt arra, hogy Jenő lelki szemei
előtt a délutáni órák élvezetei diszmenetben állapdel-
jenek. Ebéd után ugyanis rögtön a „salon“-ba kell
menn, ott végig kell olvasnia az unalmas „Szent
Gellérthegei Tárogató“ pletykalap ódon ujdonságait s
e mellett látnia kell, mily irigylésre méltó odaadással
himesi be neje abba a fehér mezőbe azokat a fekete
és vörös arabeskeket, talán azt se hallja, amit olvas-
nak mellette.

A lap után a könyv kerül ismét elő s a könyv-
vel az ásitás, s az óra-inga-bámulás újabb, 315 ik bő-
vitett kiadása következik.

Ilonka észreveszi, hogy férje ásit, kétségbe esik
hogy elálmosodik, s a következő kérdéssel igyekezik
felélenkíteni a tompuló idegokat:

— Mit gondolsz uracskám, nem jó volna ezt a
szögletet fekete szín helyett kékkel árnýékolni? Ne-
kem nagy kedvem volna hozzá.

„Uracskám!“ Mily gyakran s mennyire megha-
totta Jenőt e szó, midőn Ilonka ajkától a legédesebb
hang szárnyain a férj szívéig batott, s mily együgyű
e szó most, midőn azt a nő ejti ki s a férfi dobhár-
tyáin dorombol.

Igy kergette egyik gondolat a másikat, így vo-
nult el egyik kép a másik után, s az egyik jobban
bosszantotta Jenő mint a másik, úgy, hogy midőn az
asztalra a pecsenye került, már akkor ingerült hangon
mondá:

— Elvégre is, ha egy kis öz-filére tartok igényt,
nem kívánok valami lehetetlenséget!

— Igen, igen! Igazad van — válaszolá Ilus
kissé bosszusan, — gondom lesz rá, hogy ez többé
ne ismétlődjék.

— Vádoltalak? nem! . . . Engedd meg gyerme-
kem, de nagyon furcsa, hogy mindig az áldozat sze-
repét játszod.

— De Jenő, csendesedjél le, hiszen nem oly nagy
szerecsétlenség . . .

— Én csendesedjem le! Hát dühös vagyok én?
Lelkem kiálthatatlan lesz!

— Nos igen, igen, kiálthatatlan vagyok, meg-
engedem!

— Pompás, megengedi, már megint áldozat . . .
az ellenkezőt hiszed, mert a megtestesült tökölynek
tartod magad. Óh, tudom, nagynővéd eleget mondja.
Csak azon csodálkozom, hogy ma vendégtől nem jött.
. . . Mit is csináltak tulajdonképen azzal az öz-
filével?

— Valóban nem tudom.

Az ebéd végére járt a egy szót sem váltottak
többé. Alig nyelte le Jenő az utolsó falatot, felugrott
s kalapja után nyúlt.

— Te kímélsz? kérdé Ilus rezgő hangon.

— Kegyes engedelmeddel, avagy valami kifogá-
sod van?

*) A poroszok híres néphymnusát (Die Wacht am Rheine)
még eddig a magyar irodalom saját nyelvén nem bírja; ültünk,
hogy azt így hű és szép fordításban mi közölhetjük első a mi-
vok hőnőnőggel Szek.

jos csipészletréből 1 pár csizma, 3 pár térfeczipő, 1 pár női csipő és 2 pár női félcipő, Jávoricsky János segéd 1 pár női csipőt és Dóla Mihály segéd 1 pár térfeczipőt; Ifj. Nagy Gábor asztalos 1 asztalt; Molnár János fodrász Petőfi arcképeit hajból készítve; Wallace Lipót pék egy szivalaku süteményt; Meisner Albert pék 11 db kétszersültet; Zahornácsky János pék 45 db borba való süteményt (püspök kenyér); Kovács Lajos mézesbábos letréből: Kovácsik Béla segéd 2 db viaszgyertyát; Vácay Ferencz kerékjártó, Fábry János kovács és Müller László nyergea, bármán együtt egy vadászkocsit; Ullmann Antal kerékjártó 4 db kocsi-kereket; Kirchner Samu kádár 1 kis bordócskát két-felé választva; Övagy Tornay Sándorné kádárné 2 db viskannát; Hirok Sándor szítás 2 db dobányszitát; Lotharidesz János bádogos 1 madárkalitot; Markus Samu szabócsatő egy tojásos rajzolatot és egy üveg-re festett képet; König Adolf esztorgályos 1 értabotot dobányzó szerkezettel és Bech Lina divatárúsnő 1 női kalapot.

A segédek részéről: Kapor János betűszedő 25 db rajtkerégre metszett 4 faj fabelűt, 1 db ugyan-azon faj betűkkel többesben nyomtatott falragaszt és egy költemény szedésének lenyomatát; Féli Horváth Gábor könyvkötő egy ref. énekeskönyvet; Meisner József pék egy koszorú-süteményt (römkalács), Brenner József szabó egy selyem-mellényt; Dudás Samu szabó egy öltöny ruhát; Ivicz István csipész egy pár női csipőt.

A tanoncok részéről: Ropper Adám asztalos egy faragott állványkát, a fennebb említett kis bordócska alá; és Sztrečko Dező csizmadia egy pár bábcsimát.

Azonkívül Doman Dávid egy csomag nyers selymet; Jeszenszky Erzsébet egy páruabétét; és Somoskeőy Béláné (Szűgyből) egy varrópárnát.

A polgári iskola fiú-növendékei rajzaikkal és a leány-növendékek női késimunkáikkal vesznek részt a kiállításban.

Terbeléd 1883 szeptember 19.

Gál Mihály úrnak a „Nógrádi Lapok“ 37 ik számában megjelent cikkére felelni nem tartottam volna szükségesnek, ha az abban világga becsátott egypár ferdtét sőt rágalmat helyreigazítani, visszatartolni nem tartánám kötelességemnek ugy magam, mint a tisztelt nagy közönség irányában.

Mindenekelőtt és felett ferdtés és rágalom az, hogy én a pánszlavizmus elleni szigorú rendszabályok alkalmazását elleneztem. Minden alkalommal kijelenttem, hogy konkrét esetben bebizonyított tényekkel szemben én is a legkíméletlenebb szigorú vélem és tartom alkalmazandónak. Elleneztem igenis azt, hogy —

A feleletet azonban be nem várva, kisietett, de a lépcsőkön mégis a következőket morogta:

— Még csak azt sem kérdezte, későn jövök-e haza! csodálatos! Oh, nagyon szelid s elnéző valék az első hónapokban!

Az utcára érve megállt, nem tudta, hová és merre intézze lépteit. Mély lélekzetet vón, mint a víz színére került ember, cél és terv nélkül indult el, keztyűjét begombolva.

— Fel! szabad levegőre van szükségem! Oh valóságos gyöngy ez az aszony, de én gyöngye valék... nagyon gyöngy!

Egy szivartőzsdébe lépett, szivarra gyújtott s a Dunapartira ment, végignézte a zsúfolt kávéházakat, a le s fel hullámzó társaságot s meggyőződött, hogy csak az multhat kedve szerint, aki egyedül van. A „kör“ helyisége, melynek azelőtt rendes látogatója volt, fényesen ki vala világítva, szeretett volna föl-menni, de félt a jó barátok mosolyától, meggyorsítá lépteit, s a túlsó oldalra ment át. Itt cszébe jutott, hogy amikor karonfogva sétált a nejevel, a selyem ruha minduntalan oda kellemetlenkedett a lábikráihoz, hogy Ilonka minden divat- és ékezerkirakatkul megállt s ő maga sem nézhette meg kedve szerint a fegyver- s a könyvkiakatokat. Ezébe jutott, hogy tegnap, midőn a „Zugligetből“ hazafelé kocsiztak, társalgásuk egészen megfenekelett s nem tudva mit tenni, szempilláit összehúzódní érezte. Szörnyűség! Megborzadt a tudattól, hogy ő, aki egy évvel ezelőtt még oly fiatal, oly vidám vala, ma már oly öreg, oly komor.

Vegre két órai kóborlás után beállottak a lelkiismereti furdalások, ösztönözerűleg hazatért, ahol nejét kisírt szemekkel találta.

— Sirt! mondá magában. — Borzasztó, tehát már egy perczre sem távozhatom anélkül, hogy könyveket ne lássak. Ez kiálhatatlan!

S a helyett, hogy megölelte, megcsókolta volna kis nejét, amint azt a lépcsőkön elhatározá, egész hidegen mondá:

mint Gál Mihály úr is tette — általánosságban tartott, világga szórt insinucciókkal és be nem bizonyított gyanúsításokkal illetessék két oly testület, mint a lelkesi és néptanítói, melyeknek, hogy működésük sikerdús és áldásos lehessen, tisztán, minden gyanútól menten kell állaniok.

Elleneztem Gál Mihály úr és társainak első fogalmazásában azon kitélt, hogy már maga a pánszlavizmus gyanuja elég ok legyen arra, hogy valaki egyházi hivatalt ne viselhesen, s ez ellenében a nagytiszteletű nógrádi esperesség józan igazságos többsége éppen az én indítványomra fogadta el a „bebizonyított pánszlavizmus“ kifejezést, és ezt fogadta el később a bányai kerületi gyűlés, s végre az egyetemes gyűlés is.

Elleneztem azt, hogy az esperességi végzésben kimondassék az, hogy esperességünkben vannak pánszlávok, de felhívtam Gál Mihály urat s az egész értekezletet, miszerint tessék azokat megnevezni, világosan formulázott váddal előállítani, hogy ellentük az eljárás megindíttathassék, mert beismerni, s ország világnak aiktörtölni, hogy nálunk vannak ugyan pánszlávok, de vagy nem tudunk, vagy nem akarunk velük elbánni, ezt nem tartottam s ma sem tartom az esperesség tekintélyével s reputációjával megegyeztetetűnek.

Az egyetemes felügyelő választására nézve csak azt jegyzem meg, s általában azt kérem a tisztelt közönségtől, hogy egész eljárásom s lemondásom indokai felett igazságosan ítélhessen, méltóztassék nemcsak a Gál Mihály úr cikkét, sőt nemcsak a lapok 35-ik számában megjelent nyilatkozatomat, hanem az azt megelőző lemondásom indoklását is, melyre abban hivatkozom, kegyesen elolvasni.

Hiszem nem azt hoztam én föl lemondásom egyik indokául, hogy a Magyarhoni Ágostai evangélikus egyházak báró Prónayt választották meg egyetemes felügyelőül, hanem azt, hogy a nógrádi esperesség egyházainak többsége is tisztán objectív óhajtsám s csak egyházunk javát s érdekét szemelőtt tartó minden alkalommal nyíltan bevallott meggyőződéseim ellenére ő reá szavazott.

A többi ferdtésen s ráfogáson röviden áteshetek, hogy Gál Mihály úr a legigénytelenebb formában, s azt hiszem elég szerény modorban közzétett rövid nyilatkozatomat, „Manifestumnak“ kereszteli, ez vicznek rossz, de ferdtésnek, maliciának elég.

Azt mondja továbbá Gál Mihály úr, hogy nyilatkozatomból a nagyközönség értesült arról, hogy én az esperességgel meghasonlítottam; hát erre csak anynyi őszinte vállomásom van, hogy biz én nem annyira a nagytiszteletű esperességgel hasonlítottam meg, mint inkább megúntam az olyan Gál Mihály-féle hen-

— Jó estét, kedves! s ezzel szobájába távozott.

Ilonka érezte, hogy ferje unatkozik társaságában, ösztönözerűleg eltalálta, hogy minden, ami rajta van, még ruhájának a susogása is, idegessé, bosszúsá teszi Jenőt. Mindent elkövetett, hogy a régi vidámságot, a benső csövegést, a pajzán kacagást visszaidézzé. Nem sikerült, sőt ellenkezőleg, éppen igyekezete néha szögletesse tette. A legalkalmatlanabb pillanatban csókolta meg Jenőt, az előre kieszt társalgásnak éppen akkor vette fel a fonálát, amidőn férje a legérdekesebb könyvet olvasá, amidőn rendesen csak azt a választ nyerte:

— Ah, valóban! Szép!

Az imádott férj szemei azonban tovább reptűtek a könyv fekete sorain.

Jenő a fiatal nőnek még az önszeretetét sem kímélte; midőn Ilonka egy oly kalapot próbált meg előtte, melyről szentül hitte, hogy tetszeni fog, hogy galambfejcsakéje igazsággal lesz benne, Jenő azt felelte:

— Nem rossz, fehér helyett azonban sárgát választottam volna.

Ilyenkor az ifjú nő nagyon szeretett volna valamit a körmei közé kaparítani.

— Szent Isten, hogy összekaparnám! kiáltá — de csak bensejében — kétségbe esett arckifejezés kíséretében.

Az ily állapotot „holdkóros“ állapotnak nevezik Hymen szótárában. Ez a „holdkóros“ állapot egy egész hónap óta tartott már Jenő házában, akkor változott a helyzet.

Egy napon, éppen az ebédnél ültek a házas felek, egy illatos levélkét hozott be Jenő számára a szobalány.

— Megengeded? kérdé udvariasan Ilonka felé fordulva Jenő, mialatt a levélkét felbontá s szemei a rózsaszínű papírosról a következőket olvasá:

„Kedves Jenő! Mit gondolsz, kellemetlen dolog volna a „Széchenyi szálló“ 5-ik számú tervében egy néhány edes órát eltölteni? Az erkélyről oly gyönyörű látványt nyújtanak a Duna habjaiban sürdőlő hold-sugarak. A terem, ha nem csalódom, holnap szabad lesz!

czegéseket, s minden alkalommal zavart, botrány-előidézní akaró tendenciákat.

Gál Mihály úrnak autonómikus és alkotmányos doktrínáira csak azt jegyzem meg, hogy nem kérek belőlök, beérem a magaméval.

Filippikáját így végzi Gál Mihály úr: „ami tiszta demokracziánkat a parlamentarizmus, ami vallási buzgóságunkat a materializmus ostromolja. Jó lesz az idők ezen jelét megfigyelni, s az álomból fölserkennünk.“

Hát ez lehet nagyon szép és bölcs mondat, annyira szép és bölcs, hogy én — bevallom ignoranciámat — nem is értem, de egyet mégis megértettem a legvégéből, s ez az, hogy Gál Mihály úr talán okosabban cselekszi, ha ilyen fölserkenés helyett, mely sem neki, sem esperességünknek nem válik nagy dícsőségre, sőt esperességünkben az annyira kíváncs egyetértést és belbékét csak zavarhatja — álmódózt volna tovább is. —

Ezzel én a polemikát részemről egyszer mindenkorra befejeztemnek nyilvánítom.“ Ilenczky Gyula.

A zsidókérdés ésszerű megoldása

— A szemiták és antiszemiták okulására. —

II.

Az 1868—69-ik évi egyetemes zsidó kongresszus egységes megállapodásokra nem juthatott; pedig vajmi kíváncs lett volna, hogy az összes zsidóság egy és feloszthatlan egyházat képezzen, hogy a felvilágosultak naponta szaporodó száma, evangéliumi kovácsként áthatottá volna az orthodoxokat. Örökös szemrehányás illeti azokat, a kik a zsidóságot két felekezetre engedték osztolni, t. i. a neologokra: haladókra és orthodoxokra: a makacs maradókra. A hosszas s nem éppen épületes versengésnek a vége az lett, hogy a neologok nyilvános rabbi képezdét állítottak föl; míg az orthodoxok kiereszkolták a kormány és törvényhozástól, hogy zugképezdét tartassanak és a világosságtól elzárkóztassanak, titokzárúságba burkolva, jövőre is boherektől ujonczozhassák papjaikat. Csak hogy fájdalom ezen nyilvános rabbi-képezde sem üti meg a mértéket, ha csak időközben a berendezésben változás nem történt; mert az elfogadott szabályok szerint, a négy elemi osztályt bevégezett egyének felvételnek a talmud iskola alsó osztályába, a hol két évet jó sikerrel eltöltvén, felvétetnek a felsőbb osztályba, onnét pedig két évi tanulás után, álléphetnek a rabbi-képezdébe; holott a papi pálya multhatatlanul megköveteli a bölcsészeti tanfolyam bevégezését és az érettségi vizsgálatot, mielőtt a növendék a papi képezde külsőbét

*) E tárggyban a további polemikát részükről is befejeztéknek nyilvánítjuk. Szerk.

Kísértük meg, tudunk-e még élni! A szakács még a régi s hét órára kész a legfelségesebb őz-filé. Aranka.

— Aranka, — kérdé Jenő magától — hol a pokolba ismerkedtem én meg egy Arankával?

Elgondolkozott.

— Talán kellemetlen híreket kaptál? kérdé Ilonka.

— Oh nem, éppen nem, — hebegte Jenő magához térve — szabóm érdektelen levele.

Az érdektelen levelet azonban korántsem gyűrte össze, szokása szerint, hanem visszatette a borítékba s oldalzsebébe bújttatta, és hogy nejeinek a szemé köze ne kellemék néznie, maga öntötte csészéjébe s édesítgette a fekete kávé.

Elfoglaltsága azonban nem sokáig tartott. Este-fel — csodálatos — mintha kicsérélték volna, a régi kedves, szeretetreméltó férj volt.

Az a különös levél, az a titokteljes Aranka, a legneveltségesebb gondolatokat öbresztették fel agyában. Hízelt neki, hogy még se tartják halottnak, büszke volt arra, hogy erőnyes és bü férj, s elhatározta: az is marad, dacára annak, hogy alkalma volna a szent fénykörből kilépni.

— Nem megyek a légyottra! mondá magában; és ha el is mennék, ... eh, nem vagyok olyan mint a többi! ... Hej, pedig be kevesen vannak, kik az ily tréfa elől kitérnek! Elvégre is, mi van az egész dologban? Ha nem volna olyan angyal a feleségem!

E szavak után egy oldalpillantást vetett Ilonkára s folytatta magánbeszélgetését:

— Mily szorgalmasan bímez. Sejtelmé sincs a dologról! ... Ha akarnám, elmebejárnék. ...

Felugrott hintaszékéből, lassú lépésekkel, dűdölve méregette végig a szobát, meg volt magával elégedve, boldog volt.

— Mily szorgalmas vagy ma, édes gyermekem! Milyen szép ez a minta; az a fekete vonal abban a sötétvörös merőben nagyon kedves!

Önmagában pedig ezt gondolta:

— Csodálatos, hogy éppen nem emlékszem Arankára. Ez a levél óriás ostobaság. (Vége köv.)

beniczky Flór, Nédics János, Ticsánzky Józsefnek: — 1 frt, összesen 5 frt. — Fölkel Mariska ivén: Garam Jenő 5 frt, Madách Károly 3 frt, Baintner Arnold, Harmos Gábor, Kövy Tivadar, Pajor István, Sz. Iványi Sándor 2—2 frt, Farkas Ferenc, Feledy Ignác, Melicher Ferenc, Reményi Károly, Simko Frigyes 7—1 frt összesen 23 frt. — Molnár Jánosné ivén: Bakay Oskár, Gonda Károly, Jenik István, Kubáoyi László, Molnár Jánosné, N. N., Pethes Béla, X. Y. Z. Zelenka Sándor 1—1 frt, Kohn Emil 70 kr, Borffy Jenő, Doman Zsigmond, Elfer Ede, Feledy Dező, dr. Heksch József, Hidegi Béla, Klein Adolf, N. N., N. N., N. N., Stiller Samu 50—50 kr, Makkay László 40 kr, N. N., Sebban Lajos, Taub Jónás 30—30 kr, Szekerka István 20 kr, összesen 16 frt 10 kr. — Népbank adománya 20 frt. — A hangverseny alkalmával felfűzettek: Gr. Degenfeld Lajos 50 frt, Gr. Degenfeld Józsefné 20 frt, Gr. Gyürky Ábrahám 10 frt, Prónay Péter 5 frt, Laszkary Gyula, Andreovszky N. 1—1 frt, összesen 87 frt. A zászlóavatási ünnepély díszes bevételé 1132 frt 74 kr, kiadás 707 frt 88 kr, összesen pénzmaradvány 424 frt 86 kr. A számadások átvizsgálván, igazoltnak találtattak.

Köszönet nyilvánítás. Tapolcsányi Ferencz úr Gizella leánykájának vizsgálatára alkalmából a helyb. Állami isk. segélyalapja javára 5 frtöt adományozott. Mely utánzásra méltó tetteért a tanító testület a nemcs. cél. nevében hálás köszönetet mond.

Névváltoztatás. Skolnik János helyben működő cukrász, belügyminiszteri engedéllyel. S o l m o c z i r e változtatta nevét.

Nógrádmegyei rendes őszi közgyűlése az oddigi megállapodások szerint október 16-án fog megtartatni.

Tereztyánszky Dezső megyénk fia, ki eddig Jászberényben adminisztrátor volt, szendrői (Borsodmegye) róm. kath. egyházhöz plébánosá neveztetett ki. Gratulálunk jóitökvesű megyénk fiának.

Breznyik János kir. tanácsos s a selmeczi ev. lyceum jubilaris igazgatója ily czímen: „a selmeczbányai ág. hitv. ev. egyház és lyceum története,“ egy vaskos kötetet fog kibocsátani, mely műre az előfizetési felhívásokat, főleg egyes tanítványaihoz intézve, megküldötte. A mű előfizetési ára 2 frt. A jövedelem a tanári gyámoló intézet alapítókéjére fog fordíttatni. Ajánljuk e derék professor nagybecsű és tartalmasnak ígérkező művét főleg a volt tanítványoknak, kik hálaosan emlékezhetnek vissza Breznyiknek selmeczbányai hazafias működésére, melynek hazánkra nézve azon áldásos következménye lett, hogy Selmeczbánya városa megmagyarosodott.

Rozgonyi Gábor kodi körjegyző — ezen állásától az alispán által felfüggesztetett. Balás Ferencz főszolgabíró körjegyzői helyettesül Porkinó István, az alispáni iroda egyik legkitűnőbb tagját nevezte ki.

A vásár B-Gyarmaton szeptember hó 25-én 26-án elég kedvező volt. A ló és szarvasmarha vásár igen élénk képet tárt elő. A vásártéren nem volt hiány szép lovakban és jól táplált marhákban. A ezimerecs ökrök sem voltak ritka. A gabona ár közép. Másnap a város bemeggett a vidékről összejött néptől, s a kirakodó (sátoros) vásár majdnem d. u. 5 óráig tartott. A kereskedők üzleteiben az első nap érezhető tolongás volt, másnap azonban teljesen megcsappant a kereslet.

„A magyar háziasszony“ című lap, melyet Beniczky Irma és Ugróczy Ida szerkesztenek, ez idén a 2-ik évfolyamot tölti be. A lap minden háziasszonynak ajánlható, mert a háztartás és apró gazdaság minden nemét bőven üleli fel. Előfizetési ára 6 frt. Az előfizetési pénzek Budapestre Váci körút 20. sz. a. küldendők a lap kiadóhivatalának.

Mikor a mama nem tud francziául. „Ugy-e, Berta, a sziv, az francziául „lecoeur“? — „Nem „le,“ hanem „la coeur.“ — A két kis leány heves vitába ered a „le“ és „la“ fölött, mignem belép a mama, semmi rosszat sem sejtve. „Mama, hogy kell mondani: le coeur vagy la coeur?“ kérdi az egyik kis tudós lány, mire a mama nyugodtan feleli: „Sem le coeur, sem la coeur, hanem liqueur, gyerekek.“

Bulákon Schosberger nagy szeszgyára véletlen támadt tűz által elhamvadt. A szeszgyár több napig égett; a kár több ezer frtra rög.

Terényben f. hó 19-én este 7 egyén betért Smidl korcsmájába, s ott mindnyájan lerészegedtek, s mivel a korcsmáros több pálinkát nem adott nekik, földre teperték és keményen megverték. A korcsmáros zsidó lévén, a verekezés helytelenül „antisemita mozgalomnak“ lett elhíresztelve. Oláh főszolgabíró másnap ott termelt, s a tetteseket bökisérlettel Gyarmatra, hol átadattak az ügyésznek.

Hennicke Rezső könyv és zeneműkereskedőnél Győrött a következő legújabbban megjelent zeneművek kaphatók vagy megrendelhetők: 1. „Hat Praeludium“. Ünnepélyes alkalmakra. Orgonára szerző Nemesovits Antal, orgonász és képezői zenetanár Győrött. Ezen hat orgona darab egyszerűsággal kiegészítő részét képezi

fontosvezetett szerző „Gyakorlati orgonasz“ című művének, a mely mű második kiadásban éppen most került ki a sajtó alul. 2. „Latin Requiem Liberál“. Egy énekhangra orgonakísérettel. Szerző: Nemesovits Antal, orgonász és képezői zenetanár Győrött. Szerző ezen művet könnyű és rövid stílusban szerkesztette, dallamos s tiszta hangterjedelmét nem lépi túl. Mindegyik műnek ára 60—60 kr. A „Gyakorlati orgonasz“ ára 1 frt 50 kr. A megrendelés legegyszerűbben posta utalvány útján eszközölhető.

Felső-Ludányba egy egy éves agár szép zsemlye színű, homlokán fehér csillaggal, nyakán fehér vonallal, melle és négy lába fehér, egy szőval igen szép, a szobai dressurát már egészben, a mezeit részben gyakorolt angol vizsla eladó. A kinek ilyen szép vizsára van szüksége és vadászat kedvelő, méltán ajánlatik. — Bővebb felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

Rabló-kaland. A „Budapest“ nek, honnét mi is át vesszük, Versegéről írják f. hó 21-ikéről: Pár hét óta a környéken levő tanyák lakosaihoz egy betyár levelet írogatott, hogy hat személyre eledelet és költséget küldjenek, mert különben baj lesz. Másutt ez a betyár és néhány társa tizenkét emberre kért ellátást. Majd mindenütt eleget tettek kérelmének. Itt Verseghe Nógrádmegye határán. szintén bekopogtatott a szegénylegények küldöttsége, anélkül, hogy nagyobb feltevést keltett volna. A kis-kartali pusztán, b Podmanicky kastélyában egy elég tisztességesen öltözött csavargó jelent meg és szintén hat emberre enni valót a költséget kívánt. — A báró neje: született Degenfeld grófnő volt magánosan otthon, ki harmincz krajczárt küldött ki a csavargónak, értésére adván ez által, hogy nem fél rémitgeléseitől. A báró biztonságban érezte magát, mert e háznak és még néhány uraságnak van külön fizetett pandurja: Papp József, ki vakmerő ember, s nem igen ijed meg a maga árnyékától. A báróné rögtön ezt a pandurt hívatta el s elmondta neki az esetet. A pandur azonnal össze vissza járta a vidéket, de nem talált semmi gyanús embert; visszatért aztán ismét Pusztá-Kiskartalra s kérdezősködött, hogy nem történt azalatt, míg kutatott semmi baj? A segédvenczellér akkor jött be a báró szőlőjéből s elmondta, hogy két betyár van a kunyhónál s hat személyre vacsorát kérnek. Papp József megtiltotta, hogy bármit is küldjenek a csavargónak: azonnal megindult szembe szállni a vesztélyvel. A kastély körül a gyümölcsös mellett ellopódzott a szőlőgyűnyhöz, de csak a vincellért találta. Kérdezte: merre van a két ijesztgető? — A vincellér is azt mondta a pandurnak, hogy az imént két fegyveres ember jelent meg előtte és még nem is wessze lehetnek, mert várják a kastélyból a választ. A pandur arra ment, a merre a vincellér mutatott és csakhamar két gyanús egyén közeledett feléje s egyszerre csak szemben álltak „Hó, megállj, ki vagy?“ — szólította meg a két idegent, kik közül az egyik botjával válaszolt és Pappot fején ütötte, hogy szédülni kezdett; de azért torkon ragadta az egyiket és a másiknak revolverét szegeste, fenyegetvén, hogy agyonlövi, ha csak megmozdul. Lőnie kellett, miközben az

egyik megzökött a másik kis sérülést kapott, és folytást segélyért kiáltozott. A pandur megköszönte a betyárt s még az nap este bökiserte a csendőrséghez. A megzökött csavargót Sándornak hívják, mert a megzökött rabló mindig ezt a nevet emlegette. Papp Józsefnek az volt a szerencséje, hogy dulakodás közben kitért az egyik betyárnak a kezéből a két csővű pisztolyt, melyet meg is találtak a dulakodás színhelyén, felbuzott sárkányoyal és oroszláttal, mellette volt egy pesti hírlap. Mindenki elismeréssel van Papp József iránt, ki bár családos ember, mégis kitette magát a veszélynek.

Rövid hírek. A-kaszárnya első áldozata. Egy n. orosi kőműves a b. gyarmati kaszárnya építésénél a felső állványról lecsúszott és asnyira összezúzta fejét, hogy életéhez kevés a remény. — Biztosítsunk! Itt az ősz, mindenki betakarítja azt a mit az Isten adott. Iparkodjunk azt megővni s biztosítani. Napjainkban nagy jótékonyaságot gyakorolnak a biztosító intézmények, s főleg a m. ált. biztosító társulat az, mely a biztosítások tekintetében erkölcsi alapokon nyugszik, s e mellett a legkedvezőbb előnyöket biztosítja. — A b. gyarmati Teleki-utczát szeptember hó 27-én kezdték nivellirozni, s a következő még ez évben vizsik keresztül. Dícséretére válik ez a gondos képviselőtestületnek, mely a város szépítése körül már eddig oly sokat tett. — Huszár László úr bányai birtokain közén fedeztetett fel.

Piaczi árak B-Gyarmaton.

1883. évi szept. 24-én.

Egy métermázsán:

Tisztabuzs	8 frt 50 kr. -- 8 frt 60 kr.
Róza	6 frt 80 kr. -- 7 frt -- kr.
Árpa	6 frt 80 kr. -- 7 frt -- kr.
Zab	6 frt 40 kr. -- 6 frt 50 kr.
Kukoricza	7 frt 30 kr. -- 7 frt 40 kr.

Jegyzette: Szekes János.

Felolós szerkesztő:

Horváth Danó.

Vetőmag eladás.

150 métermázsán legszebb minőségű, teljesen tiszta s vetésre kiválóan alkalmas idei róza, métermázsánként 9 frtjával eladó Il-ló s Ödön nól Tolmácson (u. p. Rétság). Megrendelések ugyanoda intézendők. 4—4

Eladó ház.

A balassa-gyarmati Fő-utczában lévő 212. számú üzveggy Chikán nól tulajdonát képező fél ház szabadkészből eladó. 2—1

GUTJAHR és MÜLLER

B U D A P E S T E N.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

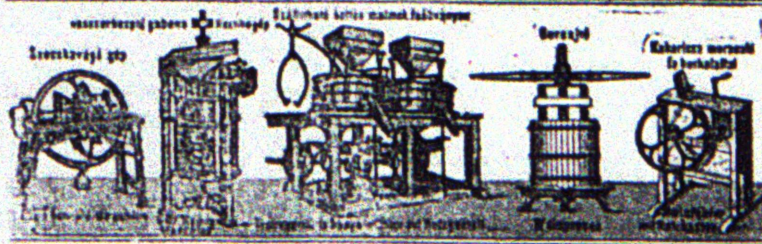
a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára:

Járgány-Csöplőgépek
Szélelő rosták.
Kukoricza morzsolók
Szecakavók.
Borsajtók.

Külölegességek malomok számára:

Duplamalmok.
Malom trieurhenger.
Gabona osztályozó-hengerek.
Koptatógépek.
Dara választógépek.
Tararók.
Detacheurök.

Malom alkatrészek:

Transzmissiók.
Szállókerekek.

Rostalemezek:

Csöplőgép-rosták
Liszthenger sziták.
Koptató-lemezek.
Ráspoly lemezek stb.

Gyári raktár és eladási hely B-Gyarmaton

A N I N G E R T E S T V É R E K vaskereskedésében.

Arjegysékek kívánatra ingyen és bérmentve.